

Yunak Supplement

1/2002

ISBN 0044-1384

magazine in Ukrainian
for youth age 11-17
published jointly by:

Plast, Ukrainian Youth Association of
Canada

Plast, Ukrainian Scouting Organization
USA

6 issues per year

(includes 4 issues Yunak,
2 issues Yunak Supplement)

Price: \$4.50 (US)/issue

Subscription: \$25 (US)/6 issues

Editor: Oksana Zakydalsky

**3 бібліотеки ЮНАК-а 1/2002
ЮМПЗ 2002**

Редактор

пл. сен. Оксана Закидальська

Оформлення і макет

Богдан Ружицький

пл. сен. Оксана Закидальська

Адреса редакція і адміністрації

Plast Publishing – USA & Canada
Yunak

2199 Bloor Street West

Toronto, ON M6S 1N2

CANADA

Fax (416) 763-0185

e-mail: plast@pathcom.com

website: www.plast.ca

Видруковано заходами

The Basilian Press

Toronto, Ontario, Canada

Матеріяли до цього числа подали:

пл. сен. Олеся Пасічник (Львів)

пл. сен. Анатолій Пасічник (Львів)

ст. пл. Тарас Ференцевич (Нью-Йорк)

пл. роз. Аня Жаботинська (Торонто)

пл. роз. Таня Терпняк (Торонто)

пл. роз. Андрій Українець (Львів)

пл. роз. Адам Винницький (Торонто)

Гурток Риси (Нью-Йорк)

Ювілейна Міжрайова Пластова Зустріч 2002

Від Редакції	1
Табори - Рекреації	2-3
Метаморфоза	4-5
Морський	6
Перші Світанки	7
Звитяга	7
Золота Булава	8
Чорногора	9
Свірж - Відкриття	10
Легенда ЮМПЗ	11
Побут	12
Замки Золотої Підкови	13
Активітети	14-15
Гості; Відвідини	16
Ватри; Розваги; Виставка	17
Новацтво	18
Старші Пластуни; гурток Риси	19
Святочні Ватри	20-21
Львів - Перепоховання Дрота	22-23
Закриття ЮМПЗ 2002	24
Пісня ЮМПЗ	вн. обкладинка

ФОТОГРАФІЇ

до цього числа подали

1. ст. пл. Тарас Ференцевич
(Рекреації, Свірж, Золота Підкова,
Львів)

2. пл. сен. Оксана Закидальська
(Метаморфоза, Свірж, Львів)

3. ст. пл. Богдан Яцишин
(Золота Булава, Чорногора,
Свірж, Львів)

4. пл. сен. Юрко Кузьмович
(Морський, Золота Підкова, Свірж)

5. ст. пл. Ляриса Смарш
(Свірж)

6. пл. сен. Андрій Ганкевич
(Свірж)

Додаткові фотографії подали: ст. пл. Данило Спольський (Старші Пластуни), пл. роз. Андрій Водославський (Морський), ст. пл. Адріян Прухницький (Перші Світанки), пл. роз. Адам Винницький (Звитяга).

Відкриваємо планету Україна!

Таке було гасло Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі, яка відбулася в Україні в 2002 році, в 90-ту річницю Пласту. Мета Зустрічі була засвідчити єдність всіх пластових організацій, зібрати пластунів із України та цілого світу і дати їм нагоду відкрити Україну для себе.

Це число *З бібліотеки Юнака* — ЮМПЗ'02 підготовлене не тільки для тих, хто був на Зустрічі, як пам'ятка цієї події але й для тих, хто там не був, щоб вони довідалися, що там діялося, хто там був і що всі робили.

Зустріч почалася приїздом всіх до Львова, де в суботу 10-го серпня відбулася загальна реєстрація, а вечером — молебень в церкві св. Преображення. Ночували таборовики по різних установах міста, звідки 11-го серпня поїхали на свої табори, яких було, 22 а всіх таборовиків — майже 1,000 осіб. В журналі (ст. 2–9) знайдете дописи і фото із кількох цих таборів.

Другий етап Зустрічі відбувся коло села Свірж, в Львівській області, куди 17-го серпня приїхали таборовики із своїх таборів. Долучився підтабір новацтва. Офіційне відкриття Зустрічі, із участю запрошених гостей та багато приятелів Пласту, відбулося в неділю 18 серпня. В журналі (ст. 10–21) описані й ілюстровані заняття другого етапу.

Завершення і закриття Зустрічі відбулося 24-го серпня у Львові (ст. 22–24), де переведено перепоховання праху д-р Олександра Тисовського (і його дружини та сина) на Личаківському цвинтарі і закрито ЮМПЗ перед пам'ятником Тараса Шевченка.

За 90 років свого існування, Пласт витворив багато власних форм і звичаїв. Одна така форма — пластова зустріч. Зродилася вона в 1920-их роках на Писаному Камені коли Северин Левицький (Сірий Лев) зорганізував першу таку зустріч. Розвивалася вона по-тихеньку, під наглядом влади того дня і вийшла на світову арену в 1947 році в Міттенвальді, Німеччині, коли Пласт вперше зарепрезентував себе скаутському світу. Від 1957 року, вона розвивалася на землях нового поселення — спочатку в Канаді й Америці, а згодом в Австралії і Німеччині. А цей журнал покаже вам, як повернулася пластова зустріч в Україну в 2002 році.

ТАБОРИ РЕКРЕАЦІЇ

Табір відбувся в Карпатах на теренах гірського масиву Свидовець. Пластуни семи країн (України, Австралії, Канади, США, Польщі, Німеччини-Франції), долаючи непередбачені погодні умови, зуміли відбутися таборування майже за повною екологічною програмою, разом із вмілістю *Український Еколюб*.

*І вітром нас не здуло,
І дощем нас не змило...*

Мандрівка захмареними хребтами Свидовця

Провід табору.

Тавори

ЮМПЗ '02

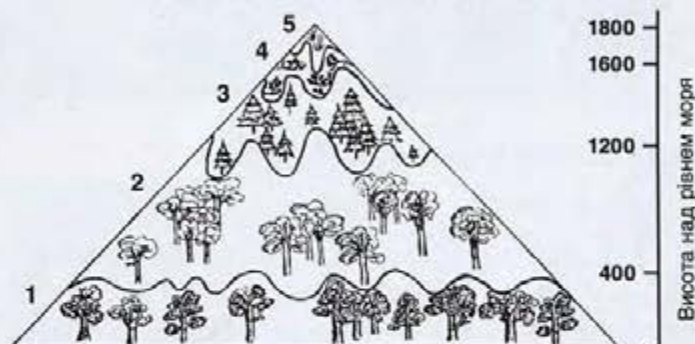
Карпатський біосферний заповідник (КБЗ)

створений в 1968 році. В ньому охороняється 64 види ссавців, 173 види птахів, 9 видів плазунів, 13 видів земноводних, 23 види риб, понад 10,000 видів безхребетних тварин. Зареєстровано 64 види рослин і 72 види тварин занесених до Червоної книги України. В 1992 р. Карпатський заповідник отримав статус біосферного і включений в міжнародну мережу біосферних резерватів ЮНЕСКО.

Висотні Пояси в Горах Карпат

1 – пояс дубових лісів; 2 – пояс букових лісів; 3 – пояс хвойних лісів; 4 – субальпійський пояс; 5 – альпійський пояс

Українські Карпати складаються із ряду паралельних хребтів, які простягаються з північного заходу на південний схід.

Свидовець — гірський масив пов'язаний з Подільським хребтом та Чорногорою. До висоти 1400 м схили Свидовця вкриті хвойними і буковими лісами — вище криволісся та полонини.

Заповідник — для охорони природи певної території в цілому. На території заповідника забороняється всяка господарська діяльність людини.

Вмілість український еколюб

Думки про дощ із різних таборів...

- Похід у с. Урич був досить цікавим і легким, доки не почався дощ. У мене не було ще такого, щоб черевик ставали шльопанцями. Тепер у мене залишилась тільки одна пара кедів... Мандрівний день нам зіпсував дощ, але ми йшли далі вперед. Я дуже часто ляпалась в болоті. Потім мої падіння увійшли у звичку, але мандрівка продовжувалась. (табір ПМТ Перший мандрівний труп)
- ... дощ лив безперестанку. Вода була скрізь: вгорі, внизу, в наметах, в наплічниках, у взутті. Це мало не змінило маршрут, але не зіпсувало настрій. Прагнення будь-що-будь вистояти до кінця, не здатись перед труднощами, які приготувала природа, надавало учасникам сил... (табір Опришки)
- Взагалі дощ був головним порушником нашої таборової програми. І навіть три перестороги не змусили його залишити наш табір. Тим часом ми звикли ходити бавитись, їсти і спати по коліна в воді. (Табір прихильників Оповитий легендю)

ТАБОРИ МЕТАМОРФОЗА

Табір мав відбутися під шатрами і в лісі, але через погану погоду перенесено до косівської школи — всі спали в залі, а майстерні відбулися по класах.

Відвідини майстрів Косова

На мистецькому таборі коло міста Косова, кожного ранку ми ходили на прогульки де відвідували музеї, доми мистців і мали нагоду бачити збірка як робляться цікаві ручні роботи, напр. різьба, кераміка і тканини. Кожний курінь йшов на іншу прогульку. Ми також відвідали Косівський Інститут Мистецтв, де ми бачили як українські студенти вчаться сучасне і народне мистецтво.

Найбільше мені сподобалося побачити старинне мистецтво, напр. гуцульську різьбу. Мене здивувало, що ця різьба затрималася через століття до сьогодні. Я думаю, що дуже важно побачити підготовку таких мистецьких творів, щоби зрозуміти скільки праці кожний мистець вкладає в свою роботу.

Як ми поверталися до табору, ми самі пробували ті ручні роботи і скоро побачили, що потрібно багато років вправи щоби вміти створити такі чудові речі як ми бачили в Косові. *пл. роз. Анна Жаботинська, 10-ий кур. Торонто.*

Фото (згори)

1. "Мистецька інсталяція"
2. Комендант табору Звенислава Багнюк
3. Піч для випалювання кераміки
4. Станічний Косова ст. пл. Ростик Мартинюк

Гуцульська забава

Таборові майстерні

Цього літа я брала участь в ЮМПЗ — як розвідувачка на мистецькому таборі *Метаморфоза*. Деякі виховники на нашому таборі були художники, музиканти, ковалі і т.д. Було пізнати, що вони дуже старанно приготували для нас ручні роботи.

Ми були поділені на курені і кожного дня ми брали участь в інших мистецьких майстернях. Майстерні були розподілені на 4 етапи — трипільський, княжий, козацький і модерн і кожний етап мав 4 різні майстерні — значить, всіх було 16. Ми робили дереворізьбу, речі зі шкіри, бісер, браслет з нитки, малювали на склі, робили лінорити, вкладки до книжки і витинки, робили ляльки або півні зі соломи, писали писанки, ткали маленькі тканини, фарбували *тай-дай* хустки, ліпили кераміку і малювали технікою *понтілізму*. Було багато вибору. При кінці ми мали виставку всіх наших виробів — могли продавати або просто представляти свої вироби.

Останнього вечора до нас загощила гуцульська музична група з концертом. Було цікаво бачити гуцульські строї та різні традиційні інструменти та почути правдивих гуцулів на правдивій Гуцульщині. Ми всі танцювали і співали.

Я навчилася про багатство українського мистецтва і тепер більше оцінюю всілякі вироби тому, що я знаю як багато робити йде в те, щоб їх виготовити. Я є вдячна що я не тільки познайомилася з пластунами із цілого світу, але й мала таку нагоду брати участь у виробленні всіляких видів українського мистецтва.

пл. роз. *Таня Терпняк, 10-ий кур. ім. Ольги Косач, Торонто.*

соломоплетення

писанкарство

Петриківський розпис

на склі

різьба

фляш-арт

папір-арт

бісер

ТАБОРИ МОРСЬКИЙ ТАБІР

Доброго вітру! Ось зупиняється автобус. Звучить голос Капітана, і ми всі по черзі виходимо з автобуса. Одразу всі біжуть до річки. Як це класно! Перед нами, у всій своїй красі і незвичності, постав Дністер. Ця річка притягає до себе кожного, хто хоч раз відчував на собі її хвилі.

Перший день був спекотний, а ріка так і кликала нас в свої обійми. Стримуватись було важко. Дні проходили дуже цікаво і весело, незважаючи на дощову погоду — ми гребли і гребли. А ще цікаве було те, що у нашому таборі проживала собачка Брофа, маленька мисливська пластунка.

На цьому таборі я познайомився з цікавими пластунами з Канади, США, Австралії, а також із України. Про чорноморські традиції я взяв вперше.

7 липня 1927 р. відбувся перший чорноморський табір на Дністрі. І ось ми знову на цьому самому березі Дністра. З першого табору Чорноморців на Дністрі до нинішніх днів пройшло 75 років, і думаю, що пройде ще одних 75. Кожного дня, пропливаючи по 40 км, ми краще і краще загартувувались. Пропливши разом за весь табір 130 км ми навчилися більше ніж сподівались. Їздили на різні екскурсії — в Бучацький монастир, у замок с.Устечко а взагалом було дуже, дуже цікаво.

Андрій Українець, 1-ий кур., Львів.

ТАБОРИ ПЕРШІ СВІТАНКИ

Табір прихильників відбувся коло села Орів, в околицях Трускавця. Програма включала мандрівки, відвідини скалів в Уричі і фортеці Тустань.

На фото:

1. Закриття табору і іменування "Лицарів Болота".
2. Прогулянка до Тустані.

2

3

ЗВИТЯГА

Наш табір почався так як всі — у Львові де, після реєстрації, нас післали до школи на нічліг. Тільки нам, після одної години снання, зробили алярм. Ми пішли через місто на цвинтар УПА, де мали відкриття табору. Ми повернулися до школи в 6-й рано і, після короткого снання, вирушили з повним вирядом на наш перший 40 км. марш. Ми так маршували кожного дня по Львівській області аж зайшли на Свірж.

Запланована військова програма на таборі не відбулася, тому що військо, яке мало її переводити, відмовилося через трагедію на летовищі у Львові в липні. Зате у нас були заняття військового типу такі як теренова гра на 24 години — цілу ніч і цілий день у лісі. Ми мали багато фізичного тренінгу — бігу, борби і т.д. і кожного дня маршували з наплечниками 40 км. Кожного дня падав дощ, а ми були без шатер, спали під плястиком. Одної ночі

ми спали в печері де було дуже зимно, але тому що це було щось, що я ще ніколи не робив, мені було цікаво.

На таборі ми всі мали псевда — моє було *Сила* — і мали до себе звертатися тільки через ці псевда. Ми виконували накази комендата — не брали участі у роблені рішень, тому що ми не знали де ми були і куди йдемо. На таборі ми не мали досить їсти і те, що було, не було добре. Я стратив 20 ф.

Що мені подобалося про табір? Те, що було тяжко і що можна було довідатися про себе, узнати що ти є в силі зробити. Мені не подобалося, що не відбулися заплановані військові заняття. Мені Україна дуже подобалася: там люди товариські, але там багато сміття по лісах. Я ще хотів би поїхати на табір в Україні з справжньою військовою програмою. *пл. роз. Адам Винницький, 3-й кур. ім. Симона Петлюри, Торонто*

Звитяга у Свіржі.

Печера в якій ми спали.

ТАБОРИ ЗОЛОТА БУЛАВА

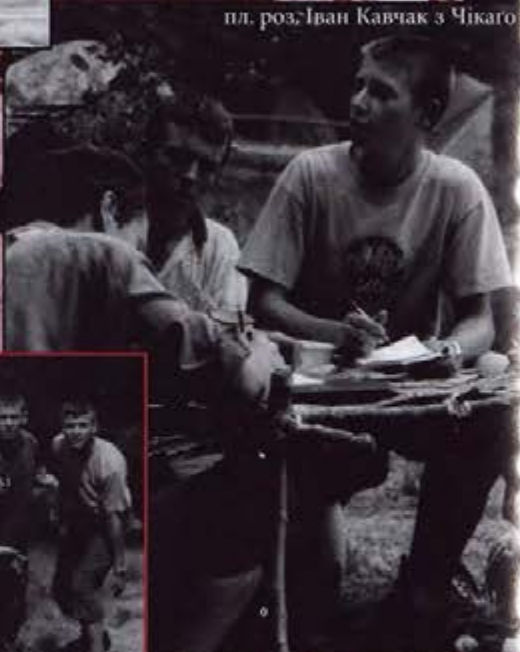
Табір відбувся в Ямельниці. Програма була насиченою, незважаючи на те, що ми всі 10 днів 'таляпалися' у карпатському болоті. Навпаки, це по-справжньому здружило нас. Це є 10-ий рік ювілею табору ЗБ в Україні. В 1993-му році, засновники ЗБ — Орест і Таня Джулинські з Канади — перевели перший табір ЗБ в Україні.

Будівництво брами

пл. роз. Іван Кавчак з Чикаго

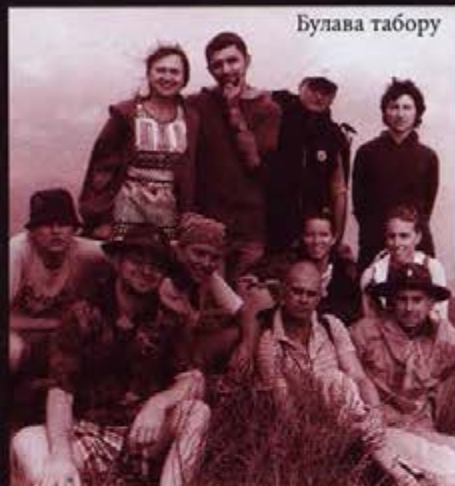
Табір на відвідинах у музею

Всі фото Богдана Яцишина (крім знімки табору коло музею, яку прислав пл.уч. Андрій Радіон, Австралія. Читайте його допис про ЗБ в Юнаку 1/2003).

ТАБОРИ ЧОРНОГОРА

Українські Карпати — середньо-високі гори. Усі найвищі вершини Українських Карпат розташовані на Чорногірському масиві. Говерла (2061 м) найвища точка України. У верхній частині Чорногори — альпійський рельєф — льодовики і кам'яні осипища.

Булава табору

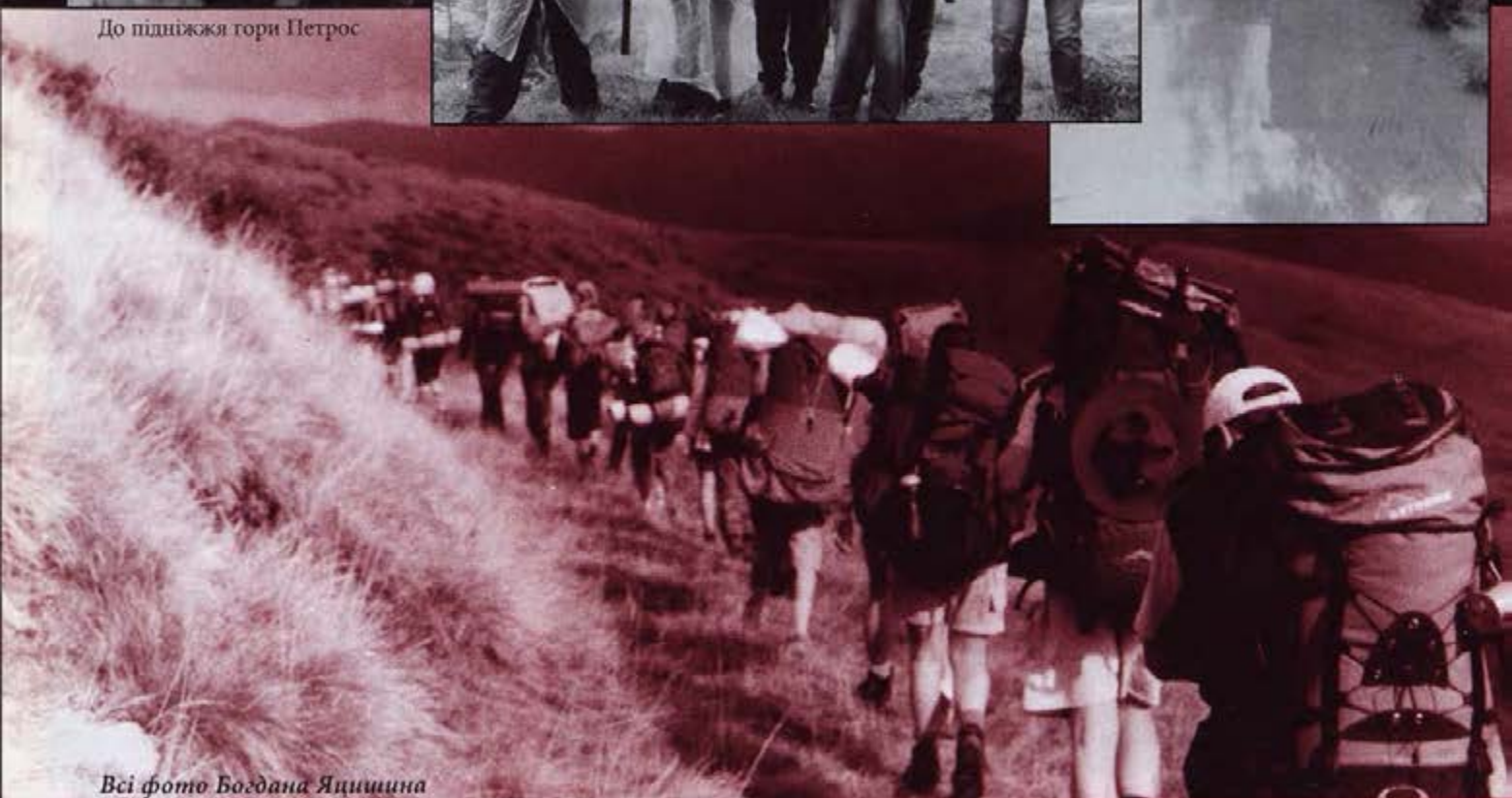
Пластунка з Німеччини

До підніжжя гори Петрос

На Говерлу

Всі фото Богдана Яцишина

ЕТАП II

II-ий етап ЮМПЗ відбувся на площі 2 км від старинного замку у Свіржі, недалеко міста Львова.

Перша письмова згадка про Свірж була в 1427 р. коли його відвідав польський король, а сучасний вигляд споруда набула в середині 17 ст. Хоч замок мав добре оборонне розташування, під час визвольної війни в 1648-54 рр. його не раз здобували козацькі загони. В 1548 р. замок спалили татари.

Твердиня оточена ставками із трьох боків. Замок має два подвір'я — велике житлове і мале господарське. З другої половини 17 ст. до 19 ст., замок належав родині Цетнер. В першій частині 20 ст. замок зазнав багато поправок — інтер'єри були прикрашені портретами і цінними меблями.

Під час II світової війни, замок пограбовано і частково зруйновано. По війні Львівщина перейшла під советську владу і, хоч ця влада рабувала замок, його цікава архітектура часто використовувалася як тло до кінофільмів. За останніх 20 років ведеться реставрація замку але робота все ще не закінчена через брак фінансування.

На фото:

1. пл. сен. Богдан Гавришин, ЛЧ, радник Президента (Київ, Женева)
2. почесний пластуни проф. Ігор Юхновський, депутат Верховної Ради (Львів, Київ)
3. пл. сен. Оксана Винницька, почесний консул Канади у Львові (Львів, Торонто)
4. пл. сен. Ігор Гринів, ЛЧ, депутат ВР (Київ)
5. пл. сен. Андрій Ганкевич, заступник коменданта (Нью-Йорк, Львів)
6. ст. пл. скоб Тарас Полыхата, бунчужний ЮМПЗ (Львів)
7. пл. сен. Оксана Заліська, референт програми Етап II (Рівне)
8. Начальний Пластун запальною Вічний Вогонь ЮМПЗ.
9. пл. сен. Любомир Романків, Начальний Пластун; пл. сен. Слава Рубель, голова ГПБулави; пл. сен. Левко Захарчишин, голова КПРади України.
10. Піднесення прапорів 8 країн: Австралії, Аргентини, Великобританії, США, України, Канади, Німеччини, Польщі (відсутня — Словаччина)

Євiрж ЮМПЗ '02

ЛЕГЕНДА ЮМПЗ

Легенда була театральнo представлена на Ватрі Відкриття, а кожного дня, на площі Зустрічі, відбувався церемоніал, коли назначений підтабір передавав Юрієві один страчений оберіг: підтабір новацтва — *Щит перемоги*; підтабір прихильників — *Шолом пам'яті*; підтабір учасників — *Пояс істини* і підтабір розвідувачів — *Меч духовності*. Спершу відбувалася теренова гра, де учасники здобували свій оберіг.

Юрій одержує Щит Перемоги

Євген Сухобоиченко в ролі лицаря Юрія

Меч Духовності

Старі перекази розповідають нам, що у сиву давнину існувала мальовнича країна — Україна, яка на весь світ славилась своїми зеленими лісами, синіми озерами, просторими степами та високими горами. Люди, які населяли цей край, були працьовитими і мужніми, щирими і розумними. Чутки про край швидко розлетілися по світу.

Дійшли чутки і до лихого Змія, який захотів завоювати цей багатий край. Не вдалося йому перемогти синів народу у чесному бою і задумав він хитрістю та підступом погубити Україну. Знав він, що для того, щоб погубити народ, треба знищити його культуру, перевернути історію, вирвати з серця людей віру в Бога, знівечити мову.

Століттями він стирав з пам'яті народу їхню історію і нарешті вдалося йому забрати *Шолом пам'яті*. Багато зусиль він доклав, щоб убити у людях віру та забрати у них *Щит перемоги*. Забрав і мову і з нею *Пояс істини*. *Меч духовності* здобув він, коли взяв у полон пісню.

Але одного разу в замку Змія один юнак почув як хвалиться Змій: нехай загине все, що нагадає українцям хто вони такі! Розповів це одному мудрому чоловікові, який пустив клич по світу, щоб зібралися лицарі та допомогли українському народові відібрати у Змія втрачені символи-обереги і повернути українцям віру, історію, мову, пісню і культуру.

Нехай кожен відкриє для себе цей край через пізнання його історії, пісенного мелосу та різноманітних народних ремесел. Нехай лихий Змій знає, що є лицарі, які вміють бути вірними Богові і Україні і що нема більше вороття у жахливе минуле. *Відкриваємо планету Україна* — гостинну землю наших дідів та прадідів. Нехай легенда стане дійсністю і підніметься благородний лицарський дух.

Із матеріалів ЮМПЗ (скорочено)

СВІРЖ ПОБУТ

Як полагоджували свої буденні справи пластуни у Свіржі? Ось кілька сценок на фотографіях.

пл.сен. Данилю Даревич

пл. сен. Богдан Гаврилишин

Військо роздавало їсти

Черга на обід

Обід у колі

Вдома буде борщ à la ЮМІЗ

ст.пл. Марічка Качмар

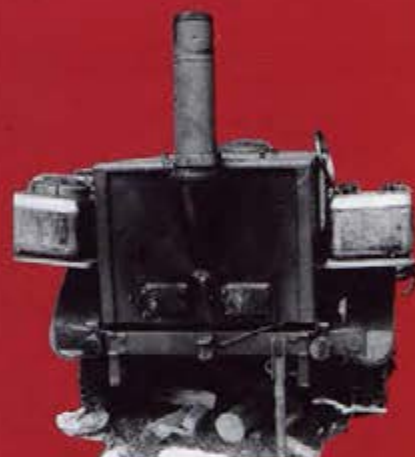
пл. сен. Левко Захарчишин

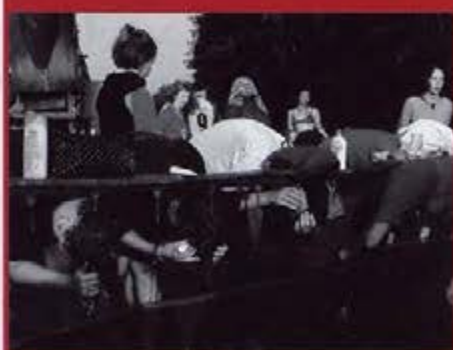
Всі дороги привели на Свірж.

Пластун все доброї гадки

На таких кухнях військо готувало їсти

Загальне миття голови

ЗАМКИ ЗОЛОТОЇ ПІДКОВИ

В програмі Зустрічі були дві екскурсії — до міста Львова і до трьох замків Золотої Підкови — Олеського, Золочівського і Підгорецького.

В архітектурі України від 16 до 17 ст. важливе місце займало оборонне будівництво. Працювали іноземні спеціалісти, які у будівництво фортець втілювали останні досягнення європейського фортифікаційного мистецтва. Фортеці будувалися за двома системами: **Баштова система** — де основну оборонну функцію відігравала стіна з бійницями, а бойова башта містилася в мурах. Прикладом баштової системи є замок в Свіржі. **Бастіонна система** — в якій основну роль відігравав бастіон, висунутий назовні за межі стін. Часами баштові системи перебудовувалося в бастіонні — прикладом є замки в Підгірцях та Золочеві, де наріжні башти перебудовані в бастіони. Ці замки належать до типу оборонного палацу.

Олеский замок (13-18 ст.) відстояв численні напади татар. З 17 ст. це маєток родини Собеських де управителем працював батько Богдана Хмельницького. Перебудований 1961-65 за планом 17 ст. як філія львівської галерії мистецтв. В Олескому замку народився король-рятівник Європи від турецького поневолення — Ян III Собеський (до речі, українець).

Золочів (1634-1636) — фортифікацію складали високі земляні вали та бастіони на кутах квадрату. Замок більше ніж століття був в'язницею і в ньому більшовицькі "визволителі", перед приходом нацистів, закатували десятки людей.

Замок у Свіржі

Замок у Підгірцях (1635-1640) збудований для коронного гетьмана Станіслава Конєцпольського і є припущення, що його автором був італієць Гійом Левассер де Боплан. Такі будови вже не були виключно оборонні. Замок в Підгірцях — приклад перетворення фортеці в резиденцію, замку — в палац, на зразок французьких палаців. Зовнішня сходово-двораменна клітка, в'їзна брама і наріжні павільйони нагадують пізній ренесанс. Його вплив був помітним у прагненні виходу на навколишнє середовище.

СВІРЖ АКТИВІТЕТИ

Під час Етапу II, програма включала різні Активітети — заняття по групах на різних точках площі Зустрічі і Свірзького замку. Юнацтво голосилося на Активітети, вибираючи відповідні карточки (показано справа).

Активітети

Ділянка Петрівський розпис

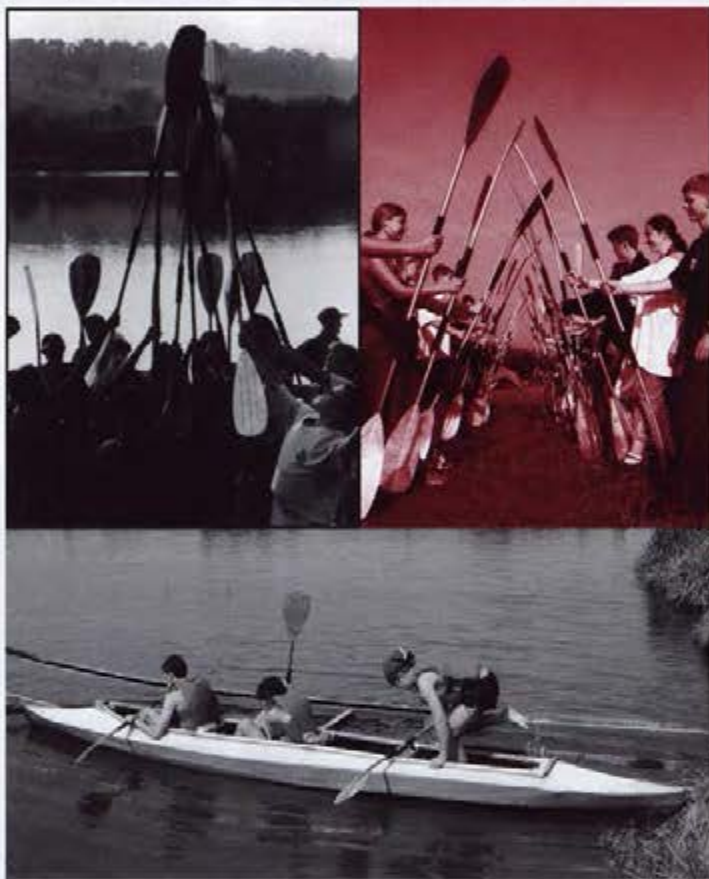
Дата 22.08.02

Година 11:30-13:00

Смуга перешкод — Містилася біля замку Свірж і включала штурмування замку.

Морська ділянка — На озері біля замку можна було поправляти веслування і поплавати байдарками.

Мистецька ділянка — Хто не був на таборі *Метаморфоза* міг навчитися деякі мистецтва — пуанталізм, ліногравюру, монотипію, гобеліну, петрівківський розпис, роботу зі соломкою і здавати вмілість. *Український етнограф*. Заняття проводилися на подвір'ях замку Свірж.

Спортивна ділянка — Змаги футболу і відбиванки.

Летунська ділянка — Можна було послухати про історію українського летунства, керувати летючим змієм або знятися в небо парашаном. Хоч часами бракувало вітру, 90% учасників ділянки здійнялись в повітря.

Організатором ділянки був пл. сен. Степан Красилич, організатор річних летунських таборів в Україні.

СВІРЖ

ГОСТІ

На Зустріч були запрошені інші молодіжні організації. Прибуло їх разом 8 (список нижче); перші 6 — скаутські, останні 2 — зацікавлені скаутінгом. Разом гостей було біля 80 і вони творили свій підтабір під опікою пл. сен. Андрія Гарматія.

Полтавська паланка Січ, Миколаївські скаути, скаут-клуб Антарес.

- Асоціація дніпровських скаутів СКІФ (Дніпропетров. обл.)
- Луганська обласна організація скаутів (Луганськ і Алчейськ)
- Миколаївська спілка скаутів (Миколаївська область)
- Скаут-клуб Антарес (Вугледар, Донецька область)

(згори) Дніпровські скаути СКІФ

З Начальним Пластуном

- Полтавська паланка всеукраїнського товариства Січ
- Скаутська організація Іарт (Київ)
- Дитячий Благодійний Фонд Берег Надії (Харків)
- Всеукраїнська молодіжна організація Молода Просвіта

ВІДВІДИНИ

Зустріч відвідали композитор проф. Микола Колеса — найстарший член Пласту в Україні і єпископ Львова, кир Гліб Лончина — оригінально із Детройту, США.

З юнацтвом говорив Юрій Шухевич, син Романа Шухевича.

(зліва) Бунчужний Тарас Полихата, Блаженніший Любомир Кардинал Гузар, комендант Левко Захарчичини і Начальний Пластун

Табір відвідав депутат Свірської округи.

Оглядали виставки художніх фотографій Богдана Яцишина.

ВАТРИ

Підтабори робили свої ватри — на ватрі розвідувачів кожний табір представляв свою спеціальність.

РОЗВАГИ

Відбувся виступ переможців фестивалю *Зоряний вітер* (котрий був у місті Рівному у травні ц.р.)

ВИСТАВКА

Всі краї, котрі приїхали на Зустріч в Україну, привезли експонати, які представляли їх крайові організації. Виставка була розміщена у спеціальному шатрі та паланці коло нього на головній прощі. Тут показано два такі експонати: *Пласт в США* — фото і відзнаки на американській зірці; і *Пластові Видання і Канада* — про пластові підручники і журнали. (Інші експонати, які були в шатрі, не можна було добре фотографувати через брак світла).

СВІРЖ НОВАЦТВО

Табір новаків і новачок, в якому було 158 таборо-
виків і виховників і який був розміщений в будинку,
прилучився до легенди Зустрічі із власною казкою.

Лихий Змій, який хотів знищити Душу України, дізнався що
берегинями народної Душі є сім прекрасних князівен:
Історія, Віра, Мова, Пісня, Вишивка, Культура і Пам'ять.
Збудував лихий Змій темницю і по одній ув'язнив берегинь:

Коли забрав *Віру* народу, люди втратили надію і забули як
молитися до Бога; коли князівну *Історію*, народ забув про
своє походження та про своїх славних героїв. Ув'язнив
князівну *Пісню* і в цілій країні замовкла музика та спів.

Схопив князівну *Вишивку* і люди перестали одягатися в
барвисті народні строї, втратили ремесла, забули народне
мистецтво. Лиха доля зустріла князівну *Культуру* і не знали
більше люди як спілкуватися між собою, почали переймати
поганські звички та звичаї. А коли Змій відібрав у народу
князівну *Мову*, почали вони говорити засміченою, чужин-
ською та незрозумілою мовою, а свою забули. Останньою
схопив Змій князівну *Пам'ять*. Не знали люди хто вони, хто
їхні предки та яке їх завдання на цій землі. Але тільки Змій
почав наблизитися до Душі, перетворилася вона на *Веселку*
та розсипалася сонячними промінчиками, потрапляючи в
серця лицарів. Лицарі, які зберігають у своїх серцях частинки
Душі народу, збираються в дорогу, щоб разом визволити
князівен, подолати Змія та відродити душу народу.

На Ватрі Закриття зішлись
юнацькі і новацькі легенди —
Юрій, вбраний в шолом і пояс, із
шаблею та щитом — обереди які
одержав від новацтва і юнацтва —
визволив сім князівен —
*Історію, Віру, Мову, Пісню,
Вишивку, Культуру, Пам'ять і
восьму — Душу.*

СТАРШІ ПЛАСТУНИ

1. Табір СП на найвищій горі в Львівській області, Парасці, Карпати (Данило Спольський).
2. Олег Рендянський (Оттава), Михась Крицун (Львів), Петро Чурілович (Торонто), Данило Спольський (Торонто)
3. Печера
4. Вежа старших пластунів

ЦІКАВА ІСТОРІЯ гуртка РИСІ з Нью-Йорку

Цього року майже цілий наш гурток *Рисі* (5 із 6 членів) поїхав на ЮМПЗ в Україну. Для нас це була надзвичайна гурткова прогулянка, хоч ми таборували по різних таборах.

Наша перша зупинка в Україні був Київ — ми поїхали кораблем по Дніпрі де ми записали пластунів з Німеччини та Франції. Це була дуже приємна зустріч, бо ми побачили, що ми не були самотні пластуни в Україні. В наступних днях ми відвідали Печерську Лавру, Золоті Ворота, Собор св. Софії та інші пам'ят-

ки Києва. Нас здивувало те, що ці будинки не були подібні до рисунків чи чорно білих фотографій у наших шкільних підручниках а були надзвичайно гарні і імпозантні. Заскоро минув наш побут в Києві і на третій вечір ми спали на поїзді, який віз нас до Львова.

У Львові ми розділилися — Тимі, Михайло, Матійко та Адріан поїхали до Галича на морський табір, а Віктор поїхав до Косова на мистецький табір. Наші пригоди були інакші але всі ми мокли. Було мокро на Дністрі де ми вес-

лували 75 км. Було мокро в Косові, де Віктор і два товариші були самотні хлопці в таборі 77 дівчат! Коли згадуємо цей перший етап, думаємо "Дош". Все ж таки кожний з нас любив свій табір. Минув перший тиждень і минув дощ. Ми з'їхали в Свіржі, де ми таборували із 1,200 пластунами — здавали вмільості, грали футбол, співали при ватрах — і пізнавали своїх ровесників із цілого світу. На День Незалежності всі поїхали до Львова на перепиховання Дрота та на закриття Зустрічі під пам'ятником Тараса Шевченка. Тяжко було прощатися з новими товаришами — обіцяли собі, що зустрінемося знову.

Тепер ми часто на наших гурткових сходинах згадуємо і переговорюємо те, що ми разом пережили в Україні. Ми є вдячні нашому другові — Володиморові Федораківі — за те, що переконав нас поїхати на ЮМПЗ. Його заохота був для нас великим дарунком.

гурток Рисі, 3-ій кур. ім. Івана Мазепи, Нью-Йорк.

На фото (зліва) Адріан Черник, Віктор Подпирка, Тимі Андерсон, Михась Кіяшка, Матій Лабунька.

СВІРЖ СВЯТОЧНІ ВАТРИ

Ватра Відкриття

Ватру Відкриття запалили смолоскипами представники всіх країн на Зустрічі. Точки Ватри відбувалися на освіченій сцені, а таборовики сиділи на горбі перед сценою. Найголовніша точка ватри була творення відзнаки Зустрічі. На сцені висів скручений прапор, який поволе відкривався коли на нього чіпали влменти відзнаки — спочатку букви ЮМПЗ, тоді роки 1912 і 2002, які відзначували тему ватри — 90 ліття — а накінець назву ПЛАСТ. Кожна буква чи цифра була на окремому куску тканини, яку вносили представники одного табору і чіпали на означене місце. Сама стилізована постать Юрія на коні була вже нашита на відзначці. На ватрі відкриття представлено легенду Зустрічі — приїхав лицар на коні і вийшли сім князівен.

Ватра Закриття

На Ватрі пластуни вітала гостя — голову обласної адміністрації Львівської області п-а Мирона Янків. На ватрі закінчилася легенда Зустрічі — лицар поборов Змія і визволив сім князівен. Але, зате що воготь ватри скавав високо і далеко, кінь лицаря не хотів підійти близько і прийшлося лицарю визволляти князівен і виводити їх із замку Змія пішком. Ватрою провадив співучий гурток старших пластунів України, Канади, Америки і Австралії і були б всі співали цілу ніч але загостив гість із таборів — дощ! Трошки помокли а тоді всі порозбігалися. Дощ змочив електричну систему, яка стояла готова на забаву і, на кінець, таки й не потанцювали. Але кожний дістав додому вугіль із ватри.

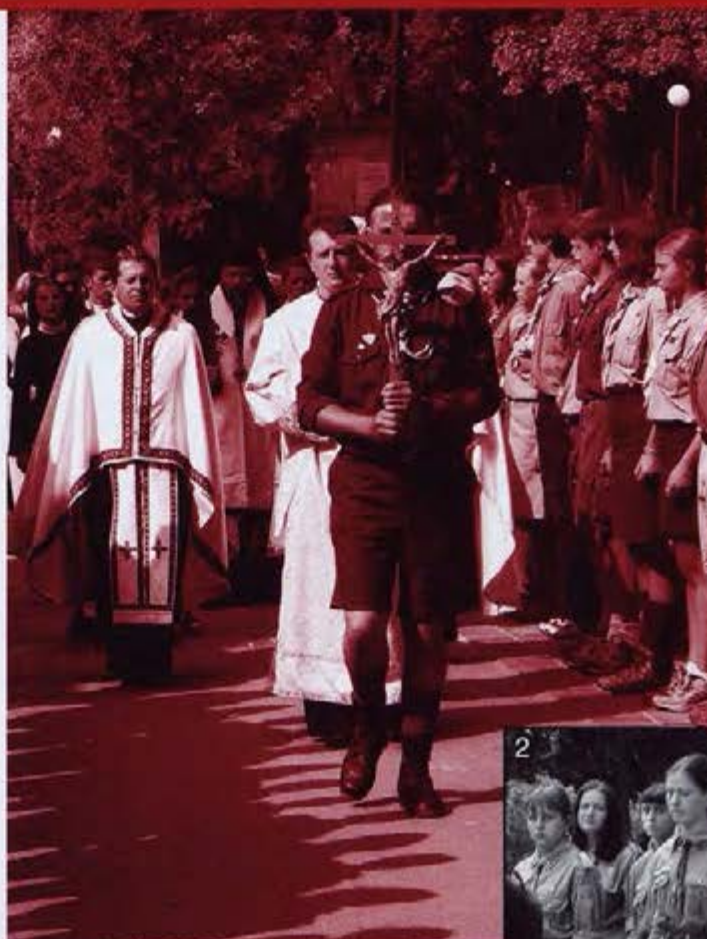
Гість пан Мирон Янків

Перепоховання

В День Незалежності — 24.VIII. пластуни приїхали із Свіржу до Львова на перепоховання праху Основоположника Пласту д-р Олександра Тисовського-Дрота який помер 1968 року і був похований у Відні, Австрії. Коли стала така можливість, рішено, щоб перевести прах Дрота в Україну, на Личаківський Цвинтар. Дрота поховано у Стіні Пам'яті, разом із дружиною Іриною та сином Юрієм. На молебень і церемонію поховання, прибуло багато людей зі Львова.

1. Стійка на цвинтарі — від входу до місця поховання.
2. Польські скавти-герцери на цвинтарі.
3. Прах несуть Радомир Білаш, Христина Ковч і Іван Спринь, курінний 61 кур. ім. О. Тисовського, Самбір.

Львів

ЮМПЗ '02

Молєбень і панахиду
відправляли:
о. Борис Гудзяк
(ректор УКУ);
о. Володимир Целень
(УАПЦ);
Владика кир Гліб
Лончина (єпископ
Львова);
о. Іван Петляк
(капелян ЮМПЗ);
о. Михайло Димид
(УКУ);
отець УПЦ, КП

ЛЬВІВ

Марш через місто і Закриття Зустрічі

Із Личаківського цвинтаря, пластуни перейшли через місто Львів до проспекту Свободи де зібрались біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Там відбулося закриття ЮМПЗ — збірка, винесення прапорів України і країн представлених на Зустрічі, привіти від представників міста. На площі також зібралося велике число львів'ян — хоч це був День Незалежності, Львів був у жалобі через трагедію, яка сталася на летовищі в Склиніві у липні. Гучних відсвяткувань по місті не було.

При закритті ЮМПЗ, Начальний Пластун перевів заприсяження а двох пл. сеніорів — Степана Павлишина і Василя Кузика — відзначив орденом св. Юрія в сріблі. Після закриття, пластуни розійшлися — хто додому, хто походити по Львові а хто готуватися на вечірку в Інституті Народознавства.

ПіснА ЮМПЗ

Слова і музика Юрія Журавля

Музична партитура пісні «Древній Свір» у нотному записі з акордами та текстом:

Древ-ній Свір - же зуст-рі-чай о - ну - ків Всьо-го сві - ту з'ї - ха-лась рід-
 ня Ко - жен силь-ний ті-лом силь-ний ду — хом
 Мижод-напласто - ва - я сім' - я! Гей! Ско - бе! Мій дру - же до-
 ро - гу вка - жи! Де ске - ля Три зуб гор - до в не - бо стре - мить, Бо-
 ронить від о - ка ли - хо - го й біди Ту квіт-ку Лі - лею, що му-шу знай-ти!

Древній Свірже, зустрічай онуків,
 Всього світу з'їхалась рідня.
 Кожен сильний тілом, сильний духом,
 Ми ж одна пластова сім'я!

Приспів

Гей! Скобе! Мій друже, дорогу вкажи!
 Де скеля Тризуб гордо в небо стремить
 Боронить від ока лихого й біди
 Ту квітку Лілею, що мушу знайти!

Наші предки — лицарі герої:
 Ми по них рівняємо діла.
 Сила, честь і тверда віра Юрія Святого
 Нам, синам, у спадок перейшла!

Приспів

Розкажи мені, діброво рідна,
 Як присягу склали юнаки,
 Дев'яносто років — непохитна,
 Буде непохитна на віки!

Приспів

Співаник ЮМПЗ

Пластове видавництво в Україні видало Співаник ЮМПЗ, який можна було придбати на Зустрічі де він широко використовувався. На 112 сторінках співаника, зібрано 14 традиційних пластових, 5 народних і 29 сучасних пісень. Упорядкував співаник пл. сен. Юрій Леськів, СМ, ілюструвала Наталія Пігович а за оформлення відповідало видавництво Коло в Дрогобичі.

Я зустрів своїх старих друзів і пізнав багато нових...

